

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że i) Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych naruszyła swoje zobowiązania umowne wynikające z umowy o grant FP7-SEC-2012-312484, zawartej w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, ii) roszczenie przedstawione w nocie debetowej nr 3242005872 dotyczącej zwrotu kwoty 171 342,97 EUR za nieuzasadniony wkład i w nocie debetowej nr 3242005825 dotyczącej zwrotu kwoty 17 134,30 EUR tytułem zryczałtowanego odszkodowania jest bezzasadne, oraz iii) odpowiednie koszty konsultantów wewnętrznych są kwalifikowalne; oraz o
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami postępowania, a także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że REA dokonała błędnej interpretacji przepisów dotyczących kwalifikowalności kosztów i nie wywiązała się ze swoich zobowiązań umownych, wystawiając zaskarżone noty debetowe, zważywszy na to, że koszty wewnętrznych konsultantów spełniały kryteria kwalifikowalności określone w umowie o grant, w związku z czym nie stanowią one podstawy jakiegokolwiek roszczenia o zwrot.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że REA nie wykonała umowy w dobrej wierze.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że REA naruszyła zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2020 r. – KN / EKES

(Sprawa T-377/20)

(2020/C 279/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KN (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 9 czerwca 2020 r., doręczonej w dniu 17 czerwca 2020 r.;
- nakazanie naprawienia krzywdy, której wymiar szacuje się na kwotę 200 000 EUR oraz naprawienia szkody oszacowanej na kwotę 50 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw proceduralnych oraz praw podstawowych do dobrej administracji i prawa do bycia wysłuchanym, jak również naruszenia zasady proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności i zasady bezstronności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności zgodnie z paremią prawniczą „nulla poena sine lege” oraz zasady niedziałania prawa wstecz.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady poufności postępowania dyscyplinarnego i informacji sądowych oraz oczywistego naruszenia gwarancji przyznanych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu tych danych oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2020 r. – Aÿfadi / Komisja

(Sprawa T-384/20)

(2020/C 279/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ekaterini Aÿfadi (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącej łącznej kwoty miliona stu tysięcy euro (1 100 000 EUR) tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać do tej pory, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W niniejszej skardze skarżąca wnosi, na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE, o naprawienie krzywdy, jakiej miała doznać w wyniku bezprawnych działań i zaniechań Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w następstwie opublikowania przez ten urząd komunikatu prasowego nr 13/2020, w którym bezprawnie rozpowszechniono dane osobowe i fałszywe informacje dotyczące skarżącej.
2. Zdaniem skarżącej, OLAF a) podając do publicznej wiadomości (w drodze rozpowszechnienia komunikatu prasowego wśród szerokiego kręgu odbiorców) dane osobowe skarżącej oraz b) rozpowszechniając nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje w omawianym komunikacie prasowym, w sposób oczywisty naruszył przepisy przyznające prawa osobom prywatnym.
3. W szczególności swoim postępowaniem OLAF naruszył: przepisy art. 4 ust. 1 lit. a) i b), art. 5, 6 i 15 ust. 3 rozporządzenia 2018/1725 ⁽¹⁾, przepisy art. 10 ust. 5 i art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2013 ⁽²⁾ oraz zasadę domniemania niewinności, prawo do dobrej administracji i zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).